Broj: S1 3 U 034700 20 U
Sarajevo, 21.07.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Ljiljane Lalović kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Grupa ponuđača „Unis telekom" d.d Mostar i „BELMET MI" d.o.o. Ljubljana, kojeg zastupaju punomoćnici Darislav Paponja i Davor Bunoza, odvjetnici iz ZOU Paponja-Bunoza iz Mostara, protiv zaključka broj: JN2-01-07-1-3008-9/19 od 30.12.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranej žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 21.07.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeni zaključak broj: JN2-01-07-1-3008-9/19 od 30.12.2019. godine, poništava i predmet vraća tuženom na ponovno postupanje.

Tuženi se obavezuje da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 380,80 KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude dok se u preostalom dijelu potraživanih troškova zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj: JN2-01-07-1-3008-9/19 od 30.12.2019. godine odbačena je žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj:04-16-6-1875-15/19 od 25.10.2019. godine, ugovornog organa Regulatorna agencija za komunikacije Bosne i Hercegovine, u postupku javne nabavke kontrolno-mjernog sistema za kontrolu i provjeru poštivanja uslova dozvole i benchmarkinga mobilnih mreža GSM/UMTS/LTE u Bosni i Herecgovini, zbog nedostatka aktivne legitimacije žalitelja, te je konstatovano da će se povrat uplaćenih sredstava na ime nakande žalbenog postupka u iznosu od 7.500,00 KM izvršiti na osnovu posebnog rješenja.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka. U obrazloženju tužbe navodi da je tuženi pogrešno primjenio odredbu člana 97. i člana 111. stav 1. tačka b) ZJN, a što je imalo za

posljedicu donošenje nezakonitog zaključka. Navodi da sama činjenica da je dostavio svoju ponudu u predmetnom postupku javne nabavke jasno ukazuje da se radi o privrednom subjektu koji je imao interes za dodjelu ugovora. Ističe da se u žalbi pozivao na kršenje odredbe člana 3. ZJN, budući da je ugovorni organ imao dvostruke kriterije i da je diskriminatorski postupao na način da se favorizovao izabrani ponuđač. Smatra da ima pravo da, ukoliko mu je već eliminirana ponuda, da utvrdi da li je ugovorni organ imao dvostruke kriterije, odnosno da li je morao eliminirati i ponudu izabranog ponuđača. Navodi da se nedostatak aktivne legitimacije može odnositi samo na one osobe koje nisu sudjelovale u postupku javne nabavke i nemaju interes za dodjelu ugovora ili u slučaju da je podnesena od strane neovlaštene osobe ili da je neblagovremena žalba. Smatra da ovakvo postupanje predstavlja kršenje temeljnog ljudskog prava koje se štiti članom 13. Evropske konvencije o osnovnim ljudskim pravima-pravo na djelotvoran pravni lijek, jer je tužitelju onemogućeno da kao stranka u postupku ima pravo zahtijevati da li je došlo do kršenja člana 3. ZJN. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10) i nije vezan navodima iz tužbe, pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog zaključka proizlazi da ugovorni organ Regulatorna agencija za komunikacije Bosne i Hercegovine, pokrenuo postupak javne nabavke kontrolno-mjernog sistema za kontrolu i provjeru poštivanja uslova dozvole i benchmarkinga mobilnih mreža GSM/UMTS/LTE u Bosni i Herecgovini, za koji je obavještenje o nabavci broj: 770-1-1-214-3-21/19 od 19.07.2019. godine objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon okončanog postupka dana 25.10.2019. godine donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 04-16-6-1875-15/19. Tužitelj je izjavio žalbu protiv navedene odluke, a osporenim zaključkom ista je odbačena zbog nedostatka aktivne legitimacije jer je, kako to proizlazi iz obrazložena istog, tuženi utvrdio da tužitelj nije učinio vjerovatnim da mu je bila ili mogla biti prouzrokovana šteta zbog postupanja ugovornog organa.

Prigovorima iz tužbe zakonitost pobijanog zaključka je dovedena u pitanje.

Postupak javne nabavke je strogo formalan postupak, koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika. Odredbama člana 97. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH", broj:39/14), propisano je ko sve ima aktivnu legitimaciju u postupcima javnih nabavki. To su svi učesnici konkretne javne nabavke, dakle onaj ko ima *ili je imao* interes za dodjelu ugovora. Nesumnjivo je da tužitelj ima interes za dodjelu ugovora. Drugi uslov je da žalitelj dokaže vjerovatnim, da je bila ili je u konkretnom postupku javne nabavke *mogla biti* prouzrokovana šteta zbog postupanja ugovornog tijela. Pravilnim tumačenjem ove odredbe sud zaključuje da je tužitelj jasno i nedvosmisleno u žalbenom postupku ukazao na konkretnu povredu Zakona o javnim nabavkama, čime je učinio vjerovatnim i nastupanje štetne

poslijedice po njega, a zbog nezakonitog postupanja ugovornog organa. Iz ovog razloga, pobijano rješenje nije pravilno i zakonito, te je tužbu tužitelja valjalo uvažiti. Pravni interes za dobijanje ugovora o javnoj nabavci ponuđač je iskazao samom dostavom svoje ponude, a što je nesporno. Nadalje, tužitelj je u svojoj žalbi istakao da mu je postupanjem ugovornog organa nanesena šteta. Zato osnovano tužitelj ukazuje i prigovara na povredu materijalnog propisa i to Zakona o javnim nabavkama, u ovom dijelu.

U ponovnom postupku tuženi će donijeti novo rješenje u skladu s uputama iz ove presude i pravilno primjeniti odredbu člana 97. Zakon o javnim nabavkama kao i člana 200. stav 2., u vezi s članom 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Troškove postupka sud je dodijelio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH. Dosuđeni troškovi se sastoje od naknade za sastav tužbe sa obračunatim PDV-om od 17%, u iznosu od 280,80 KM, te troškova takse na tužbu u iznosu od 100 KM, što ukupno iznosi 380,80 KM. Sa potraživanjem preko dosuđenog iznosa tužitelj se odbija, imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o poništenju rješenja, pa tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima u skladu sa odredbom člana 19., a ne člana 12. Tarife F BiH.

Iz navedenih razloga ovaj sud je primjenom odredbi člana 34. stav 1., u vezi s članom 37. stav 1 i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10) donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo